

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 376

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 3 iunie 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 520 din 9 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), art. 3 alin. (1) și (3), art. 4, art. 60 lit. a) și art. 61 lit. b) din Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor	2–3
Decizia nr. 684 din 5 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 243 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale	3–5
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
605. — Hotărâre privind alocarea unor sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2009, pentru autoritățile administrației publice locale	5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
670. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2009 al Autorității Navale Române	6–8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 520

din 9 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), art. 3 alin. (1) și (3), art. 4, art. 60 lit. a) și art. 61 lit. b) din Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), art. 3 alin. (1) și (3), art. 4, art. 60 lit. a) și art. 61 lit. b) din Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, excepție ridicată de Cheosea Dima în Dosarul nr. 2.379/212/2008 al Judecătoriei Constanța — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că textele de lege criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.379/212/2008, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), art. 3 alin. (1) și (3), art. 4, art. 60 lit. a) și art. 61 lit. b) din Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor**, excepție ridicată de Cheosea Dima.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că obligarea societăților comerciale de a lua măsuri concrete de asigurare a pazei bunurilor și valorilor pe care le dețin cu orice titlu reprezintă o limitare inacceptabilă a exercițiului dreptului de proprietate. Astfel, într-o economie de piață, bazată pe accesul liber al persoanei la orice activitate economică și pe libera inițiativă, societățile comerciale pot dispune de bunurile pe care le dețin potrivit propriei voințe, cu limitările impuse de lege. Limitarea impusă de normele criticate nu respectă dispozițiile art. 53 din Constituție, deoarece obligația societăților comerciale de a-și păzi bunurile proprii nu este de natură să ocrotească ordinea publică, ci numai patrimoniul acelor societăți comerciale. În plus, nu reprezintă o măsură necesară într-o societate democratică, nu este proporțională și se aplică în mod discriminatoriu, în funcție de titularul dreptului de proprietate privată — societăți comerciale și alte organizații, pe de o parte, și persoane fizice, pe de altă parte.

Judecătoria Constanța — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că obligația impusă de Legea nr. 333/2003 nu atinge în niciun fel atributele dreptului de proprietate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că măsura prevăzută de normele criticate a fost legiferată în vederea sporirii securității patrimoniale a persoanelor juridice care dețin bunuri și valori, asigurându-se astfel și o securitate a relațiilor economice ce se desfășoară prin intermediul acestor bunuri și valori.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 alin. (1), art. 3 alin. (1) și (3), art. 4, art. 60 lit. a) și art. 61 lit. b) din Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 525 din 22 iulie 2003, având următorul cuprins:

— Art. 2 alin. (1): „*Ministerele și celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și locale, regiile autonome, companiile și societățile naționale, institutele naționale de cercetare-dezvoltare, societățile comerciale, indiferent de natura capitalului social, precum și alte organizații care dețin bunuri ori valori cu orice titlu, denumite în prezenta lege unități, sunt obligate să asigure paza acestora.*”;

— Art. 3 alin. (1) și (3): „*(1) În funcție de importanța, specificul și valoarea bunurilor pe care le dețin, conducătorii unităților prevăzute la art. 2 alin. (1), cu sprijinul de specialitate al poliției, pentru sistemele civile de pază, sau al jandarmeriei, pentru cele militare, stabilesc modalități concrete de organizare și de executare a pazei, după caz, cu efective de jandarmi, pază cu gardieni publici, paza proprie sau pază prin societăți specializate. [...]*”

(3) *La unitățile unde nu este posibilă realizarea unui sistem de pază organizat, conducătorii acestora sunt obligați să execute împrejmuiiri, grilaje, obloane, încuietori sigure, iluminat de securitate, sisteme de alarmă sau alte asemenea mijloace necesare asigurării pazei și integrității bunurilor.*”

— Art. 4: „Răspunderea pentru luarea măsurilor de asigurare a pazei bunurilor și valorilor deținute cu orice titlu revine conducătorilor unităților prevăzute la art. 2 alin. (1).”;

— Art. 60 lit. a): „Constituie contravenții la prezenta lege următoarele fapte:

a) neluarea măsurilor de organizare și funcționare a pazei, prevăzute la art. 3 alin. (1) și (3), art. 5 alin. (1), art. 17 alin. (1) și la art. 18 alin. (2) și (3).”;

— Art. 61 lit. b): „Contravențiile prevăzute la art. 60 se sancționează după cum urmează: [...]

b) cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei, contravențiile prevăzute la lit. a)—d) și f).”

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 44 și 53, privind dreptul de proprietate privată și, respectiv, restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), art. 3 alin. (1) și (3), art. 4, art. 60 lit. a) și art. 61 lit. b) din Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, excepție ridicată de Cheosea Dima în Dosarul nr. 2.379/212/2008 al Judecătoriei Constanța — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 684
din 5 mai 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 243 alin. (1)
din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 243 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție invocată de Zenovia Mileșan, Mihaela Popescu și Gabriela Burdujan în Dosarul nr. 6.137/62/2008 al Tribunalului Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ.

Astfel, așa cum a mai statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa, de exemplu prin Decizia nr. 1.071 din 14 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 769 din 17 noiembrie 2008, obligația instituită de normele criticate, precum și sancționarea contravențională a nerespectării acesteia nu aduc atingere principiului constituțional al garantării proprietății private, prevăzut de art. 44 alin. (1) din Legea fundamentală, ci, dimpotrivă, astfel cum prevede art. 1 din Legea nr. 333/2003, paza și protecția sunt activități desfășurate prin forțe și mijloace specifice, în scopul asigurării siguranței obiectivelor, bunurilor și valorilor împotriva oricăror acțiuni ilicite care lezează dreptul de proprietate, existența materială a acestora, precum și al protejării persoanelor împotriva oricăror acte ostile care le pot periclita viața, integritatea fizică sau sănătatea. Așadar, dispozițiile de lege criticate au ca finalitate tocmai protejarea proprietății private a unităților la care face referire Legea nr. 333/2003 și nu consacră un caz de restrângere a exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale în sensul art. 53 din Constituție.

La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat nu contravine principiului constituțional al egalității în drepturi, deoarece se aplică în mod egal tuturor creditorilor care iau parte la fuziunea sau la divizarea societății comerciale debitoare și a căror creanță este anterioară datei publicării proiectului de fuziune sau de divizare. Nu se poate reține nici încălcarea dreptului la un proces echitabil, având în vedere că legiuitorul a prevăzut calea de atac a opoziției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 6.137/62/2008, **Tribunalul Brașov — Secția comercială și**

de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 243 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Excepția a fost invocată de Zenovia Mileșan, Mihaela Popescu și Gabriela Burdujan într-o cauză având ca obiect o opoziție la un proiect de divizare a unei societăți comerciale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile art. 243 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în fața legii și a autorităților publice, art. 21 alin. (1) și (2) referitoare la liberul acces la justiție și ale art. 135 alin. (1) referitoare la economia României, precum și dispozițiilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului. Astfel, se arată că principiul egalității presupune egalitatea de tratament juridic a tuturor persoanelor care dețin aceeași calitate, în speță aceea de creditor, întrucât scopul legii este acordarea unei protecții adecvate tuturor creditorilor sociali. Textul de lege criticat instituie însă tratamente diferite, pe criteriul scadenței creanței, în sensul că pot face opoziție numai creditorii a căror creanță este anterioară datei publicării proiectului de fuziune sau de divizare. În același sens, prin mențiunea referitoare la exigibilitatea creanței este îngrădit liberul acces la justiție al creditorilor care pot face opoziție la proiectul de fuziune sau de divizare. Se mai invocă și încălcarea dispozițiilor constituționale referitoare la caracterul de economie de piață al economiei României, prin faptul că statul nu își respectă rolul de a asigura tuturor operatorilor economici mijloace legale de intervenție în organizarea și funcționarea internă a debitorilor lor, atunci când le este amenințată posibilitatea satisfacerii creanțelor deținute împotriva acestora.

Tribunalul Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că legea oferă mijloace procedurale în vederea realizării creanțelor și acelor creditori ale căror creanțe nu au îndeplinit condiția exigibilității la data publicării proiectului de fuziune sau de divizare.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 243 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 164 din Legea nr. 441/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 955 din 28 noiembrie 2006, care au următorul cuprins: „*Creditorii societăților care iau parte la fuziune sau la divizare au dreptul la o protecție adecvată a intereselor lor. Orice astfel de creditor, a*

cărui creanță este anterioară datei publicării proiectului de fuziune sau de divizare și care nu este scadentă la data publicării, poate face opoziție, în condițiile art. 62.”

În opinia autorilor excepției, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în fața legii și a autorităților publice, art. 21 alin. (1) și (2) referitoare la liberul acces la justiție și ale art. 135 alin. (1) referitoare la economia României, precum și dispozițiilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Examinând excepția, Curtea reține următoarele:

Prevederile art. 243 alin. (1) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se referă la posibilitatea creditorilor unei societăți comerciale care își încetează existența, prin fuziune sau divizare, de a face opoziție, în scopul protejării intereselor lor. Dreptul la opoziție aparține numai creditorilor ale căror creanțe sunt anterioare și nescadente la data publicării proiectului de fuziune sau de divizare în Monitorul Oficial al României. Această ultimă condiție a exigibilității creanței este criticată de către autorul excepției, susținându-se o inegalitate de tratament juridic între creditorii unei societăți comerciale supuse fuziunii sau divizării, în sensul că aceștia pot face sau nu opoziție în funcție de data scadenței creanței.

Curtea constată însă că dispozițiile legale criticate sunt în deplin acord cu principiul constituțional al egalității în fața legii, în măsura în care acesta nu presupune decât instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. În speță însă nu se poate susține o egalitate de situații între creditorii ale căror creanțe nu sunt scadente la data publicării proiectului de fuziune sau de divizare a societății comerciale debitoare, față de acei creditori care dețin creanțe scadente la această dată. Prin urmare, așa cum s-a statuat în mod constant în jurisprudența Curții Constituționale, principiul egalității nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite.

În același sens sunt și dispozițiile art. E cuprins în partea a V-a din anexa la Carta socială europeană revizuită, adoptată la Strasbourg la 3 mai 1996 și ratificată de Parlamentul României prin Legea nr. 74/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 193 din 4 mai 1999, prevederi conform cărora: „*O diferență de tratament pe un motiv obiectiv și rezonabil nu este considerată ca discriminatorie.*”

În cauză autorul excepției susține și încălcarea dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) referitoare la liberul acces la justiție, arătând că mențiunea referitoare la exigibilitatea scadenței încalcă liberul acces la justiție al creditorilor îndreptățiți să facă opoziție la fuziunea sau divizarea societății debitoare.

Curtea constată, dimpotrivă, că legiuitorul a conferit acestora mijlocul procedural de a-și valorifica creanțele în situația imposibilității recurgerii la opoziție, în condițiile art. 62 din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, potrivit art. 243 alin. (3) din același act normativ, în cazul divizării, toate societățile beneficiare sunt răspunzătoare pentru o obligație transferată în conformitate cu proiectul de divizare și nerealizată, în limita activelor nete care le-au fost transferate prin divizare, cu excepția societății careia i-a fost transferată obligația respectivă, care răspunde nelimitat. Prin urmare, susținerile autorului excepției referitoare la imposibilitatea valorificării în justiție a drepturilor sale sunt nefondate.

Având în vedere considerentele de mai sus, Curtea constată că nu sunt întemeiate nici susținerile autorului excepției referitoare la încălcarea dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 135 alin. (1) referitoare la caracterul de economie de piață al economiei României, prin faptul că statul nu își respectă rolul de a asigura tuturor operatorilor economici mijloace legale de intervenție în organizarea și funcționarea internă a debitorilor lor.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 243 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție invocată de Zenovia Mileșan, Mihaela Popescu și Gabriela Burdujan în Dosarul nr. 6.137/62/2008 al Tribunalului Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind alocarea unor sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2009, pentru autoritățile administrației publice locale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 30 alin. (2) și (3) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea sumelor defalcate din taxa pe valoarea adăugată pentru echilibrarea bugetelor locale, pe anul 2009, cu suma de 110.000 mii lei din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2009, și alocarea acesteia bugetelor locale ale unor unități administrativ-teritoriale, potrivit anexei nr. 1, pentru finanțarea unor cheltuieli curente.

Art. 2. — Se aprobă suplimentarea sumelor defalcate din taxa pe valoarea adăugată pentru echilibrarea bugetelor locale, pe anul 2009, cu suma de 24.723 mii lei, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2009, și alocarea acesteia pentru finanțarea unor obiective de investiții, potrivit anexei nr. 2.

Art. 3. — Se suplimentează bugetul Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național la capitolul 67.01 „Cultură, recreere și religie”, titlul 59 „Alte cheltuieli”, cu suma de 7.300 mii lei din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2009, pentru finanțarea unor obiective de investiții, potrivit anexei nr. 3.

Art. 4. — Ordonatorii principali de credite răspund de modul de utilizare în conformitate cu dispozițiile legale a sumelor alocate potrivit prevederilor art. 1—3.

Art. 5. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă modificările corespunzătoare în volumul și în structura bugetului de stat pe anul 2009.

Art. 6. — Anexele nr. 1—3*) fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul administrației și internelor,
Dan Nica
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

București, 13 mai 2009.
Nr. 605.

*) Anexele nr. 1—3 se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 376 bis din 3 iunie 2009, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2009 al Autorității Navale Române

În temeiul prevederilor art. 16 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, ale art. 8 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.133/2002 privind organizarea și funcționarea Autorității Navale Române, modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.029/2006, și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 76/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2009 al Autorității Navale Române, care funcționează în subordinea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, finanțată din venituri proprii, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Defalcarea pe trimestre a indicatorilor prevăzuți în bugetul de venituri și cheltuieli al Autorității Navale Române se aprobă de către Consiliul de conducere al acesteia.

Art. 2. — (1) Cheltuielile totale aferente veniturilor înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli al Autorității Navale Române reprezintă limite maxime și nu pot fi depășite decât în cazuri justificate și numai cu aprobarea ministrului transporturilor și infrastructurii.

(2) În cazul în care în execuție se înregistrează nerealizări ale veniturilor aprobate, Autoritatea Navală Română poate efectua cheltuieli proporțional cu gradul de realizare a veniturilor.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 621/2009 privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2009 al Autorității Navale Române, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 339 din 21 mai 2009, se anulează.

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Radu Mircea Berceanu

București, 1 iunie 2009.

Nr. 670.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2009 pentru Autoritatea Navală Română

				- mii lei -
Cap./ Titlu	Subcap./ Articol	Paragraf/ Alineat	Denumirea indicatorilor	Program 2009
			VENITURI PROPRII TOTAL VENITURI	87.140,00
			VENITURI CURENTE	75.703,00
C			VENITURI NEFISCALE	75.703,00
C1			VENITURI DIN PROPRIETATE	1.220,00
	30.10		VENITURI DIN PROPRIETATE	420,00
		05	Venituri din concesiuni și închirieri	420,00
	31.10		VENITURI DIN DOBÂNZI	800,00
		03	Alte venituri din dobânzi	800,00
C2			VÂNZĂRI DE BUNURI ȘI SERVICII	69.683,00
	33.10		Venituri din prestări de servicii și alte activități	69.683,00
		50	Alte venituri din prestări servicii și ale activități	69.683,00
	36.10		DIVERSE VENITURI	4.800,00
		50	Alte venituri	4.800,00
			ALTE TRANSFERURI	10.160,00
			Transferuri interne	10.160,00
			Programe din FEDR	8.000,00
			Alte facilități și instrumente postaderare	2.160,00
			FONDURI EXTERNE NERAMBURSABILE	1.277,00
			ALTE TRANSFERURI	1.277,00
			Transferuri interne	1.277,00
			Programe Phare și alte programe cu finanțare nerambursabilă	1.277,00
			CHELTUIELI TOTAL	87.140,00
			CHELTUIELI CURENTE (10+20+57)	52.326,00
10			Titlul I. CHELTUIELI DE PERSONAL	41.563,00
	10.01		<i>Cheltuieli salariale în bani</i>	30.033,00
		01	Salarii de bază	18.000,00
		02	Salarii de merit	
		03	Indemnizație de conducere	860,00
		04	Spor de vechime	3.650,00
		05	Sporuri pentru condiții de muncă	170,00
		06	Alte sporuri	1.550,00
		07	Ore suplimentare	
		08	Fond de premii	3.233,00
		09	Prima de vacanță	1.900,00
		12	Indemnizații plătite unor persoane din afara unității	100,00
		13	Indemnizații de delegare	120,00
		30	Alte drepturi salariale în bani	450,00
	10.02		<i>Cheltuieli salariale în natură</i>	2.930,00
		01	Tichete de masă	1.640,00
			Uniforme și echipament obligatoriu	1.290,00
		30	Alte drepturi salariale în natura	
	10.03		<i>Contribuții</i>	8.600,00
		01	Contribuții pentru asigurările sociale de stat	6.330,00
		02	Contribuții pentru asigurările de șomaj	200,00
		03	Contribuții pentru asigurările sociale de sănătate	1.660,00
		04	Contribuții pentru asigurările de accidente de muncă	120,00
		06	Contribuții pentru concedii și indemnizații	290,00
		07	Contribuții la fondul de garantare pt.plata creanțelor salariale	
20			Titlul II. BUNURI ȘI SERVICII	10.299,00
	20.01		<i>Bunuri și servicii</i>	6.572,00
		01	Furnituri de birou	260,00
		02	Materiale pentru curățenie	100,00
		03	Încălzit, iluminat și forță motrică	1.230,00
		04	Apă, canal și salubritate	140,00
		05	Carburanți și lubrifianți	1.350,00
		06	Piese de schimb	140,00
		07	Transport	12,00

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

- mii lei -

Cap./ Titlu	Subcap./ Articol	Paragraf/ Alineat	Denumirea indicatorilor	Program 2009
		08	Poștă, telecomunicații, radio, tv, internet	1.790,00
		09	Materiale și prestări de servicii cu caracter funcțional	760,00
		30	Alte bunuri și servicii pentru întreținere și funcționare	790,00
	20.02		<i>Reparații curente</i>	880,00
	20.04		<i>Medicamente și materiale sanitare</i>	20,00
		01	Medicamente	20,00
	20.05		<i>Bunuri de natura obiectelor de inventar</i>	480,00
		01	Uniforme și echipament	100,00
		03	Lenjerie și accesorii de pat	20,00
		30	Alte obiecte de inventar	360,00
	20.06		<i>Deplasări, detașări, transferări</i>	570,00
		01	Deplasări interne	170,00
		02	Deplasări în străinătate	400,00
	20.11		<i>Cărți, publicații și materiale documentare</i>	130,00
	20.13		<i>Pregătire profesională</i>	155,00
	20.14		<i>Protecția muncii</i>	55,00
	20.30		<i>Alte cheltuieli</i>	1.437,00
		02	Protocol și reprezentare	120,00
		03	Prime de asigurare non-viața	350,00
		04	Chirii	315,00
		30	Alte cheltuieli cu bunuri și servicii	652,00
	57.02		<i>Asistență socială</i>	464,00
		01	Ajutoare sociale	300,00
		04	Tichete cadou pentru cheltuieli sociale	164,00
			CHELTUIELI DE CAPITAL	23.377,00
71			Titlul X. ACTIVE NEFINANCIARE	23.377,00
	71.01		<i>Active fixe (inclusiv reparații capitale)</i>	22.986,00
		01	Construcții	14.417,00
		02	Mașini, echipamente și mijloace de transport	6.284,00
		03	Mobilier, aparatură birotică și alte active corporale	107,00
		30	Alte active fixe (inclusiv reparații capitale)	2.178,00
	71.03		<i>Reparații capitale aferente activelor fixe</i>	391,00
			ALTE TRANSFERURI	10.160,00
			Transferuri interne	10.160,00
			Programe din FEDR	8.000,00
			Alte facilități și instrumente postaderare	2.160,00
			FONDURI EXTERNE NERAMBURSABILE	1.277,00
			ALTE TRANSFERURI	1.277,00
			Transferuri interne	1.277,00
			Programe Phare și alte programe cu finanțare nerambursabilă	1.277,00

Date de fundamentare a cheltuielilor de personal în bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2009:

1. Număr mediu de personal: 734 persoane.
2. Câștigul mediu brut lunar: 3.378 lei/salariat.
3. În câștigul mediu brut lunar de la pct. 2 nu este cuprinsă și suma destinată plății conducătorului unității (suma de 100 mii lei).
4. În cheltuielile cu salariile sunt cuprinse și indemnizațiile membrilor consiliului de conducere (suma de 100 mii lei) și indemnizații de delegare (suma de 120 mii lei).

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5948368430983